

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Η ευκαιρία του Αντώνη Σαμαρά

Του Χρήστου Γιανναρά

Λογικά, ένας ταλαντούχος πολιτικός θα ευχόταν να αντιμετωπίσει κάποτε, από ηγετικό πόστο, μια σοβαρή, επικίνδυνη για τη χώρα του κρίση. Και αυτό επειδή σε συνθήκες κρίσης αποδειχνεται και αναδειχνεται το πολιτικό ταλέντο – χάρισμα ξέχωρο, διαφορετικό και από την οξύνοια, τη μόρφωση, τη γοητεία.

Ο Αντώνης Σαμαράς «εντύχησε» να του δοθεί αυτή η ευκαιρία δοκιμασίας των ηγετικών του προσόντων αμέσως μετά την εκλογή του στην αρχηγία της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Η κρίση στην οποία βυθίζεται (με ταχύτητα κατακρημνισμού) η χώρα και που τη βρήκε να τον περιμένει, είναι μάλλον η πιο αδιέξοδη και επικίνδυνη από όσες έζησε το ελλαδικό κράτος εδώ και πολλές δεκαετίες. Μάλλον για πρώτη φορά ξεγυμνώνεται σε κοινή (διεθνή) θέα ο χαρακτήρας ανήκεστης φανλοτήτας και υπανάπτυξης αυτού του κράτους, η ευτέλεια και μικρόνοια των ηγητόρων του, ο πρωτογονισμός της ιδιοτέλειας ως απόλυτη προτεραιότητα βίου σε μια χώρα που ακόμα ακκίζεται σαν κοιτίδα τάχα του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Πρώτη φορά δεν υπάρχει για την Ελλάδα όχι υποστηρικτής, αλλά ούτε δανειστής έντιμος, έξω από τα κυκλώματα των τοκογλύφων. Πρώτη φορά το ελληνικό όνομα προκαλεί όχι επιφυλάξεις ή αμφισβητήσεις, αλλά καταγιγισμό γενικής αγανάκτησης, προηλακισμών, αηδιασμένης οργής. Πρώτη φορά βγαίνει ο ίδιος ο πρωθυπουργός της Ελλάδας και παραδέχεται, δίχως αιδώ και λύπη, την εθελούσια παραίτησή μας από την ελεύθερη αυτοδιαχείριση και την κρατική ανεξαρτησία. Την ίδια ώρα που οι τελωνειακοί απεργούν νεκρώνοντας για μια ακόμα φορά την παραλυμένη αγορά και οι υπάλληλοι του υπουργείου Οικονομικών κάνουν «κατάληψη» στο γραφείο του υπουργού τους!

Ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης ο Αντώνης Σαμαράς αντιδρά ως τώρα συνετά, με σοβαρότητα και ευπρέπεια. Κρίνει τις κυβερνητικές ενέργειες κομίζοντας θετικές αντιπροτάσεις, αναλαμβάνει πρωτοβουλίες επαφών με παράγοντες της παραγωγής και της αγοράς, αναζητώντας ρεαλιστικές δυνατότητες ανασχεσης των συνεπειών της κρίσης. Δεν «λαϊκίζει», δεν περιττολογεί, εμφανίζει σεμνότητα και ήθος που το κόμμα του είχε πολλές δεκαετίες να επιδείξει – αν επέδειξε ποτέ.

Θετικά, όλα αυτά, αλλά δεν αρκούν. Χαρακτηρίζουν έναν καλό ίσως διαχειριστή, όχι έναν ηγέτη. Είναι αδύνατο να αναχαιτιστεί ο τυφώνας με τη λογική και πάλι των διορθωτικών παρεμβάσεων, των «βελτιώσεων» του εκφραλισμένου κράτους. Για να ξαναποκτήσουμε πολιτειακή ανεξαρτησία, ελευθερία αυτοδιαχείρισης, δεν αρκούν τα βελτιωτικά μερεμέτια. Χρειάζονται τομές, αλλαγές επώδυνες, θεσμικές μεταρρυθμίσεις ριζικές.

Ο ολίγιστος πρωθυπουργός της χώρας έχει δείξει κιόλας όλα τα χαρτιά του, ολόκληρη την γκάμα των δυνατοτήτων του: Είναι ένας τυπικός Παπανδρέου, έχει τον λαϊκισμό στις βιολογικές του καταβολές, δεν θα πάρει ποτέ μέτρα που θα δυσανεγήσουν τα στίφη των κρατικοδίαιτων ακαμάτηδων, του συνδικαλισμένου γκανγκστερισμού, των κομματικών χρυσοκάνθαρων. Μάλλον έλπιζε να έχει οικονομικά ανταλλάγματα ξεπουλώντας μέσα στον χειμώνα τα κρίσιμα θέματα της εξωτερικής πολιτικής και εντείνοντας τον μεθοδικό αφελληνισμό της παιδείας, της γλώσσας, της ιστορικής συνείδησης των Ελλήνων – όπως μοιάζει να απαιτούν «ξένα κέντρα αποφάσεων» και όπως φάνηκε με τη στελέχωση των σχετικών υπουργείων. Αλλά «δεν του βγήκε». Τώρα τρέχει αλαλιασμένος α-

πό χώρα σε χώρα μάλλον ευελπιστώντας ότι με καλές δημόσιες σχέσεις και τα αγγλικά μητρική του γλώσσα θα ξαναβρεί δανειστές για να παρατείνεται ο ηδονικός λήθαργος (ή επιθανάτιο κόμα) της ελλαδικής κοινωνίας.

Ο Αντώνης Σαμαράς θα αποτελούσε αντιπρόταση στον Παπανδρεϊσμό, αν άλλαζε τους όρους του πολιτικού παιχνιδιού: Αν μετέφερε την αναμέτρηση από το πεδίο της έγνοιας για το ποιος θα κερδίσει τις εντυπώσεις, στο πεδίο των πραγματικών προβλημάτων της χώρας. Ο ρεαλισμός της μεταφοράς θα γινόταν φανερός στη γλώσσα: Αν τολμούσε ο Σαμαράς αυτό που περιμέναμε από την πρώτη στιγμή της ανάρρησής του στην ηγεσία: Τίμια και ανυπόκριτα να ζητήσει, για λογαριασμό του κόμματός του, συγγνώμη από τον λαό, συγγνώμη για τα λάθη, τις παραλείψεις, την αβελτηρία – τα εγκλήματα που διέπραξε το κόμμα του σαν κυβέρνηση τα τελευταία πέντε χρόνια.

Και για να είναι πράξη, όχι πυροτέχνημα η αίτηση συγγνώμης, να αποσύρει ο αρχηγός από το προσκήνιο όλον τον θίασο της πεντάχρονης εγκληματικής αθλιότητας – να διαστείλει η κοινή γνώμη το κόμμα του Σαμαρά από τους αποτυχημένους, ανίκανους ή διεφθαρμένους που οδήγησαν τη χώρα στη χρεοκοπία και στον διεθνή διασυρμό. Είναι στοιχειώδες και αυτονόητο χρέος του ηγέτη να διασώσει τους στόχους και την αξιοπιστία μιας πολιτικής παράταξης και όχι τα προνόμια ανυπόληπτων, αποδεδειγμένης ασημαντότητας ή και φανλοτήτας στελεχών.

Ο Αντώνης Σαμαράς πρέπει τουλάχιστον να καταλαβαίνει το κυρίως πολιτικό δίλημμα που με τρόπο αδυσώπητο θέτει η τρέχουσα κρίση της χώρας: Ή θα ξαναστηθεί από την αρχή το ελλαδικό κράτος ή θα δεχθούμε τελεσίδικα το ιστορικό μας τέλος. Να ξαναστη-

θεί το κράτος, σημαίνει: Αλλά κριτήρια και άλλους στόχους για την οργάνωση του κοινού μας βίου, άλλους θεσμούς εκπαίδευσης, δημόσιας διοίκησης, συνδικαλισμού, άμυνας, άλλο εκλογικό σύστημα, άλλη οργάνωση του κοινοβουλίου, άλλες προϋποθέσεις λειτουργίας των κομμάτων. Αν ένα κόμμα εξουσίας δεν δουλέψει επίμοχθα και επιτελικά για να συγκροτήσει προτάσεις τέτοιων ριζικών αλλαγών, από πού αλλού να προκύψει ελπίδα;

Εγγονός της Πηνελόπης Δέλτα, φίλος προσωπικός του Οδυσσέα Ελύτη και πνευματικό έργο του ελληνοκεντρικής «στροφής» που μας κληροδότησε η Γενιά του '30, ο Αντώνης Σαμαράς θα μπορούσε να είναι ο πρώτος πολιτικός αρχηγός, μετά τον Ιωνα Δραγούμη, που να καταλαβαίνει τον ελληνισμό σαν κοσμοπολίτικη πρόταση πολιτισμού και όχι σαν βαλκανική επαρχία που πιθηρίζει συμπλεγματικά τη Δύση. Πρέπει να καταλαβαίνει ότι μόνο η καισαρική ιδεολογική διαφοροποίηση του κόμματός του από τον αχταρμά των πατριδομηδενιστών που κυβερνάει τον τόπο μετά τη μεταπολίτευση του '74, θα μπορούσε να αναδείξει και το κόμμα του πάλι σε «παράταξη» και στο κράτος το ελλαδικό να ξαναδώσει αξιοπρέπεια.

Για να ξαναστηθεί κράτος, λειτουργικό, παραγωγικό, οικονομικά εύρωστο, πρέπει ο Έλληνας να ξαναβρεί τον αυτοσεβασμό του, τη ζωντανή συνέχεια της γλώσσας του, την ιστορική του αυτοσυνειδησία και τις ευθύνες που αυτή γεννάει. Να ξαναγεννηθεί σχολείο που να ετοιμάζει πολίτες με κριτική σκέψη, όχι ανδρείκελα των επαγγελματιών του συνδικαλισμού και των αδίστακτων καπλών της Αριστεράς. Η έξοδος από την κρίση είναι συνάρτηση στόχων κοινωνικών και ηγετικού αναστήματος.

Το «Παραμύθι χωρίς όνομα» παραμένει το πιο ρεαλιστικό εγχειρίδιο πολιτικής πρακτικής που γνώρισε ο νεότερος Ελληνισμός.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Πώς φτιάχτηκε η Τουρκική Σημαία;

Όσοι γνωρίζουν τουρκικά ή έχουν επαφές με τούρκους, ας τους ενημερώσουν!... Να τους κάνουν επίσης γνωστό ότι, ενώ μας αποκαλούν Γιουνάνηδες (δηλαδή, Ίωνες) εξακολουθούν να κατέχουν την Ιωνία!!!!

Αν δεν ξέρετε, ορίστε η απάντηση:

Η Τούρκικη σημαία, και το αντίστοιχο "εθνικό σύμβολο" των Τούρκων, προέρχεται από ένα σύμβολο του Βυζαντίου, αλλά της αρχαιοε-

ληνικής πόλης Βυζάντιον, που υπήρχε στην θέση της Κωνσταντινούπολης.

Αυτό το σήμα, που είναι πανάρχαιο και απαντάται ως λατρευτικό σύμβολο της θεάς Εκάβης, έγινε σύμβολο της πόλης του Βυζαντίου όταν ο Φίλιππος, πατέρας του Μεγαλέξανδρου, προσπάθησε να καταλάβει αυτή την πόλη, και μια νύχτα με συννεφιά, έστειλε πολεμιστές (σαν καταδρομική επιχείρηση) να περάσουν τα τείχη,

για να αλώσουν την πόλη.

Ξαφνικά, εμφανίστηκε το φεγγάρι, οι εισβολείς έγιναν αντιληπτοί, και αποκρούστηκε η επίθεση... Από τότε, και επειδή θεωρήθηκε ως θεϊκή βοήθεια προς την πόλη, έγινε σύμβολο της πόλης του Βυζαντίου. Από εκεί έμεινε ως σύμβο-

λο παραδοσιακά και στην Κωνσταντινούπολη, το βρήκε και ο Μωχάμεντ ο πορθητής (και οι επόμενοί του), και όπως χρησιμοποίησε τα πάντα που βρήκε από τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, για να δώσει αυτοκρατορική χροιά στην πλιατσικολογική Οθωμανική κατάκτηση, το

έκανε ένα σύμβολο της Οθωμανικής κυριαρχίας, και έτσι έμεινε ως μουσουλμανικό σύμβολο....

Η διπλανή φωτογραφία είναι από ένα κέρμα των Βυζαντινών και αν θα προσέξετε, το γράφει: BYZANTIΩΝ

Αν ξέραμε την ιστορία μας, τουλάχιστον δεν θα ανεχόμασταν τα σημερινά ξεφτιλικά... Θα είχαμε τις απαιτούμενες απαντήσεις για όλες αυτές τις μα..... ..που μας σερβίζουν καθημερινά...